

פקודת הבלו על גפרורים *

1. בפקודה זו –
 "המנהל" – מנהל אגף המכס והבלו.
2. בלו, בשיעור שנקבע בתוספת, ישולם, בדרך שנקבעה, על גפרורים המיוצרים
 והנמכרים בישראל; ואולם רשאית הממשלה, בצו, לשנות את שיעור הבלו.
3. (א) לא ייצר אדם גפרורים אלא אם קיבל רשיון בטופס שנקבע, ונתן את הערובה,
 שקבע המנהל בצו, למילוי חובותיו כראוי.
 (ב) אגרת הרשיון היא –
 400 לירות בעד רשיון לייצור גפרורים מעץ;
 200 לירות בעד רשיון לייצור גפרורים מחומר אחר;
 אלא שהממשלה רשאית, בצו, לשנות את האגרה.
 (ג) הרשיון יפקע ביום השלושים ואחד בדצמבר של כל שנה ויהא ניתן לחידוש
 כל שנה.
 (ד) החצרים שימשו בית החרושת טעונים אישורו של המנהל; בעל בית החרושת
 יספק בבית החרושת מקום מתאים לעבודה משרדית שבביל פקיד שמינהו המנהל.
4. (א) לא יסולקו גפרורים מבית חרושת אלא אם נתמלאו –
 (1) בגפרורים שאינם מיועדים ליצוא לאלתר – הוראות סעיף זה.
 (2) בגפרורים המיועדים ליצוא לאלתר – הוראות סעיף 5.
 (ב) הגפרורים יושמו לתוך כלי קיבול מן הסוג שנקבע.
 (ג) לכל כלי קיבול תודבק תווית, שעליה מודפס שם היצרן, והכלי יהא חבוק
 ומהודק בחבק.
 (ד) היצרן ינהל פנקסים ויגיש דוחות ככל שנקבע, וכל פנקס כזה יהא מצוי בבית
 החרושת ופתוח בכל עת לפני פקיד שמינהו המנהל.
5. (א) לפני סילוקם של גפרורים מבית החרושת לשם יצוא, יתן היצואן ערובה כפי
 שידרוש המנהל, כי הגפרורים ייוצאו, ועליו להציג את אריוות הגפרורים לפני הפקיד
 המכס כנמל היצוא או במקום היצוא.
 (ב) המנהל רשאי לדרוש מאת היצואן להציג לפניו, תוך מועד שנקבע, תעודה
 המעידה כי הגפרורים הגיעו למקומם והונחתו כראוי; ואם לא הציג היצואן תעודה כזאת,
 יהיה חייב בתשלום כפל הבלו שעל הגפרורים שיוצאו.
6. לא יבטל יצרן ולא ימחק שום חלק מפנקס שהוא מצווה לנהל לפי סעיף 4 (ד), ולא
 ישנה כל רישום, אלה לשם תיקון טעות בלבד ולאחר שקיבל אישורו של הפקיד שנתמנה
 לפי סעיף 4 (ד).
7. שילם יצרן את סכום הבלו הדרוש, יינתנו לו חבקים כסכום ששולם.

תגרות

הטלת בלו

רשיון לייצר
גפרורים

תנאים לסילוק
גפרורים מבית
החרושת

הנהל ביצוא
גפרורים

אין לשנות
בפנקס בלא היתר

חובה ליתן
חבקים בשיעור
הבלו

* חוקי איי, כרך ב', פרק פ"ט, עמ' 878; ע"ר 1939, תוס' 1, מ"ט 968, עמ' 142